

- Туксан яшь тула дигәндә, матур гына яшәгәндә, тиз генә теләк китте шул Абдрахман кызы Ханифә апабыз, дип соравыма авап кайтарды Торбеево районы Татарские Юнки мөкәтбәндә татар теле һәм дәрбияты укытучысы Альфия Мөхәммәт кызы Агишева. Ханифә Абдрахман кызы Черяпова истәлекләре тарих, килчәк буын өчен дөбик гыйбрәтле. Истәлекләреннән берничәсен тәгъдим итәбез.

Башта Ханифә Абдрахман кызы Черяпова турында. Ханифә Абдрахман кызы 1923нчеләрдә 20нче сентябрь көнүндә Торбеево районы Татар Юнәсе дигән авылда туган. Бу елларда колхозлар булмаган, ялгыз хуҗалыклар яшәп килгән. Истәлекләренә беренчәсе. Ханифә апага 10-11яшь. 500 йортлы Юнәдә Ханчык, Шетуха, Урта авыл, Яңаавыл дигән урамнар урнашкан. Төрбәр урамда берәр мөчет урнашып, барлығы 4 мөчет эшләп килгән. 1934-35нчеләргә кадәр Юнә авылында малайлар һәм кызлар мәдрәсәләре дә аерым-аерым эшләгән. Ханифә апа малайлар һәм кызлар бергә укыган чакка туры килгән. Аны Мосин Мөхәммәтулла абый һәм аны сәелә укыткан. Мөхәммәтулла абый Мосин дәрәсләрендә авыл балаларына болай дия булган: “Балалар! Зәгез утырып торырсыз, самоварыгыз кайнар, йоләрегездә утлар янар”. Бу сәзләргә авылларда лампалар да аз, күбрәк шәм, чыра яккан заманда йәтелгән булган. Хәзер тарих битләреннән генә укып беләбез ул чыралар турында.

- Кит, Мөхәммәтулла абый, нәрсәләргә сәлисең, ышанмыйбыз! - дия идек. Чын булып чыкты, дип истәлекләрен яңартып калган чак иде Хәнифә апа Черяпованың. Шул вакыт сәзен дөвам итеп: “Авылның төрбәр йортында 5-9 бала тәрбияләп килде безнең заманда, бәгенгә тәсле бер - ике балалы кешеләр аз булды. Чабата киеп сәскә тә, дәнъя күрдәк, әти-әнигә рәхәт! Авылның Тулай халкы дигән кушаматлы байны бер катлы мөкәтбәндә 5 ел укыдым. Шунның ике елын латинча иде. Әтием чабатам астына, суда батмасын өчен, шакмаклар сугып бирә иде. Бар иде вакытлар...”

Тагы берәз уйланып торгач, революция вакытындагы хәлләргә искә алып, мөчетләргә тетә, байларның качып китә һәм шуннан яңадан туган авылларына кире кайтучылары булмаганнары турында йәткән иде. Тик мөчет урынындагы йәз еллык 32 агачның икесе генә калганын да искә алды.

- Ышаныгыз, яшьлектәгеләр бәгенгә күн тәсле истә,- дигән иде Хәнифә апа. Урак вакыты йәткәч, авылның 250 хатын-кызы күр эшләргә чыга иде. Төрбәр авыл кешесең зәпае бар иде. Безнең дә шулай ук. Ул пайда әти чаба иде, әтием - келтә бәйли. Әлдә

олан бар. ?тием арбага атны? дугасын б?йл?п бишек тага да - ми?а бишек тирб?терг? кир?к була иде. Бала йокыга китк?ч, ?тием чапкан ?л?нн?рне киптерерг? д? булышам. Я инде, к?п к?рдем...

Урнашкан тынлыкны бозып тагы ист?лекл?рен я?арткан иде т?п героебыз.

Язмышлардан тарих языла, ягъни тарих язмышларны яза. Хезм?т фронтыны? торф кырларында язмышны? ?чесен-т?чесен к?п татыдык инде. Иваново ?лк?сенд? (1943 - 47нче елларда) баракларда, общежитиел?рд? торырга туры килде. Торфта эшл?г?нд? к?нен? 600 грамм икм?к бир? идел?р, к?бест?не? беренче яшел яфракларын (б?ген к?бест?не? шул аскы яфракларын ташлайбыз) кыргыч бел?н кырып, ашхан?д? эшти пешер? идел?р. Ике ел карьерда гр?зне казып ташып бак ?ле, ? ике ел формовкада торф ??йр?теп... Ул вакытта заводлар торф бел?н эшл?де, поездлар да шуны? бел?н й?рде; без шулай аларга ярд?м иттек.

Торфта ме?л?г?н кеше эшл?де: урысмы, татармы, чувашмы, маримы - кем ген? юк! Шулкад?р авыр эшт? тик хатын-кызлар гына эшл?де, ч?нки Б?ек Ватан сугышы ??м сугыштан со?гы еллар иде бит; барлык ирл?р сугыш кырында я ятып калдылар, я инвалид булып кайттылар. Арып-талып эшт?н кайткач, ашхан?д? шул эшти диг?нне балчык чашкалардан ашыйбыз да берез ял ит?без. 12 с?гатыт? - икенче сменага китеп т? барабыз. Ирт?нге с?гаты бишк? кад?р. Кыш к?не безне? ?чен к?теп алынган вакыт. Торф эшл?ре, ту?нар ?ит? бел?н, тукталып тора иде. ? шул вакыт барлык хатын-кызны ?з колхозларындагы ?ир алмасы (б?р??ге) ?ыярга озата идел?р. Шунда берез “ян ала” идек... Их, к?рдем д?ньяны? авырлыкларын! Колхозда да, фабрикада да; колхозда ?гез ?игеп чаптык –т?рлесен к?рдек, онытырлык т?гел.

16 яшьлек яш?смер кызлар колхозда кул бел?н к?лт? б?йл?г?нн?р, лабогрейкалар бел?н чапканнар. ? б?ген токларда барлык эшне машиналар башкарып чыгалар. Ханиф? Абдрахман кызы кебекл?р ??рвакыт кул к?че бел?н эшл?г?нн?р. К?п к?рерг? туры килг?н шул еллар халкына.

Олы яшьт? булуына карамастан, Ханиф? апа замана бел?н берг? атлаган. Бер фикерен мисал иттереп алам:

- ?йт?сем кил?: х?зерге яшьл?р арасында ялкаулар да к?п. Тывар тотмыйлар. Кайчан китереп бирерл?р, шуны к?т?л?р! Безне? ?би-бабаларыбызга, безг? кем ни бирг?н! ?легел?р?! ?легел?р сыер асрамый! Нинди сыер асрау, бала асрарга авырсыналар. Балага, ди, н?рс? бирербез? Сез а?а гомер бирегез, шул ?зе байлык! Бер бала булгач, ул ?зен ген? уйлай: колагында телефоны, кулында музыкасы, эшк? багынмый. Их, Аллам, телевизорында нинди ген? х?лл?р к?рс?тмил?р...юк!юк! – дип с?йл?г?н иде.

Абдрахман кызы Ханиф? Черяпова туган Татар Юн? авылында гаил? корган, балалар т?рбиял?г?н, оныкларын да к?п ?йберг? ?йр?теп калдырган эш батыры, авыл к?рке булып бер ?йберд?н д? курыкмыйча гомер с?рг?н кеше. Андыйлар турында “ут чаткысы дип т? ?йт?л?р”. ?ырга-мо?га бик оста иде, ?ле ?итм?с? гармонист та булган, зур улыны? дустан да гармунда авыл к?йл?рен уйнарга ?йр?теп калдырган. Мен? шундый язмышы бел?н тарихка кереп калган якташларыбыз ул Черяпова Ханиф? Абдрахман кызы.

Н.Х?лил